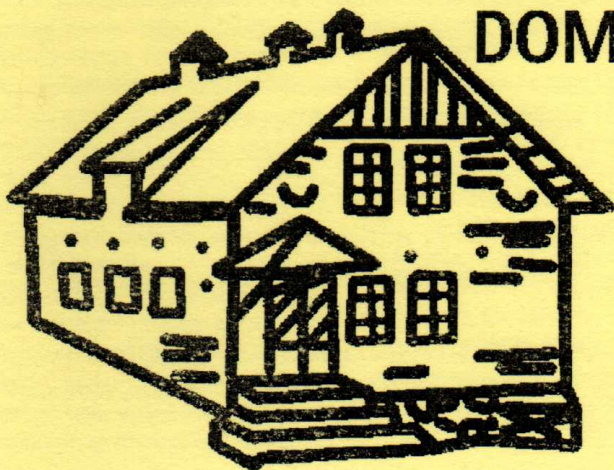

**33. PLANINSKI
TABOR
MDO PD LJUBLJANA
in
50-let PD Obrtnik**

**MIHELČIČEV
DOM**

NA GOVEJKU

VSEBINA

I. UVOD	
– Kdo je kdo v MDO PD Ljubljane?.....	4
– Novemu vodstvu na pot.....	5
– 33. planinski tabor MDO PD Ljubljane.....	6
– Nagrajenci PZS članom društev v MDO PD Ljubljane.....	8
II. MDO in PD v novem mandatu	
– Vodniški odbor	9
– Pregled registriranih vodnikov PZS za leto 2003 po društvih.....	11
– Pregled vodnikov za leto 2003 po društvih.....	17
– Pregled društev brez vodnikov.....	18
– Mladinski odbor MDO PD Ljubljana	19
– Nekaj o načrtih Odbora za varstvo narave v letu 2003.....	20
– Zvedeli smo nekaj o orhidejah.....	21
– Odbor za pota pri MDO PD Ljubljana.....	22
– Katalog planinskih poti PD – članic v MDO PD Ljubljana.....	23
– Propagandni odbor pri MDO PD Ljubljana.....	28
– Program izletov za leto 2003 v MDO PD Ljubljana.....	29
III. MEDDRUŠTVENI UTRINKI – prispevki iz:	
– PD »Drago Bregar« – »Bregarjevo zavetišče« na pl. Viševnik.....	30
– PD Viharnik – Kako se imamo v PD Viharnik.....	32
– PD Integral – Koča na pl. Pri jezeru in MO PD Integral.....	34
– PD Delo – Program križarjenja za leto 2003.....	36
– PD Pošta in Telekom – Bliža se 50-letnica uspešnega delovanja	37
– Podelitev priznanj pri PD PT.....	39
– Akcija za nov prapor PD PT.....	40
– Ponudba za udeležbo – Kavkaz in Elbrus.....	41
– Čestitka jubilarantom	42

Pesmi: Tone Jan – PD Obrtnik

Uredil: Zvone Šere

Izdajatelj: MDO PD Ljubljane, Ul. Pavle Jeromnove 12, Ljubljana

UVOD

Leto je naokrog in ponovno se bomo dobili na planinskem taboru, ki bo tokrat v Mihelčičevem domu na Govejku. MDO PD Ljubljana je dobil novo vodstvo, ki že delovno opravlja svoje poslanstvo. Tudi odbori so zavihali rokave in izvršujejo zadane naloge.

V tem letu praznujemo tudi 110 let ustanovitve Slovenskega planinskega društva in 55 let Planinske zveze Slovenije. Kar lepo število let od začetka pa do danes so prehodili slovenski planinci in alpinisti, se srečevali z ovirami in težavami. Nikakor pa niso klonili pred nobenim pritiskom, ki je bil konec 19. in na začetku 20. st. prav gotovo silen. Vse do I. svetovne vojne smo bili pod jarmom nemško govorečega naroda, ki ni prav nič prijazno gledal na slovenske planince, jezik, navade. V divji gorski svet so navdušenci naredili poti, ki so nekje prav drzno speljane. Nikakor pa niso moteče ali izsiljene v našo lepo gorsko naravo. Prav to leto praznujemo tudi 50 let Slovenske planinske poti – transverzale, katere idejni ustanovitelj je prof. Ivan Šumenjak. Ta vezna pot poteka od Pohorja prek vseh naših Alp in Karavank, tja do morja, do Ankarana.

Postavili so koče, ki še danes kljubujejo vetru, dežju, snežnim viharjem. Moramo jih posodobiti, saj je sedanji človek vse preveč navajen razkošja – tople vode, kopalnic, dobre postelje.

Ko človek obiskuje tuja (evropska) gorstva, lahko skoraj v vsakem večjem kraju vstopi in si ogleda muzej, ki je povezan s planinstvom tistega kraja. Veliko zanimivih stvari se izve, ogledati si je mogoče stare planinske »pripomočke«. Človek se

pouči o rastlinstvu in živalstvu tistega območja in še o čem. Veliko je govora o I. svetovni vojni, kako so vojaki preživljali borbe in mirne dneve, kaj vse so počeli. In ko hodiš po Dolomitih, kjer je potekala fronta, vidiš še danes veliko ostankov te vojaške morije. Kaj pa mi? Komaj zmoremo muzej v Mojstrani. O prvi svetovni vojni se lahko poučimo v Kobariškem muzeju, ne smemo pa pozabiti muzeja v Lokvi pri Lipici. V letošnjem letu si je PZS zastavila nalogo, da s pomočjo zbranih sredstev planinskih društev sofinancira izdelavo izvedbenih projektov stavbe Slovenskega planinskega muzeja v Mojstrani. S tem bomo vendarle začeli odpravljati veliko pomanjkljivost v priznavanju naporov naših prednikov, ki so za planinstvo naredili mnogo. Smo mi planinci pripravljeni pomagati pri tej akciji?

Slovenci smo zopet na prelomnici in po osamosvojitvi stojimo pred novim obdobjem, saj se pridružujemo Evropi – kot radi rečemo. Pa smo planinci pripravljeni na ta korak? Marsikaj nas še čaka. Naša Planinska zveza se bo morala posodobiti in mislim, da so prve korake že storili. Vsak planinec naj bi v tej organizaciji našel podporo, pomoč, predvsem pa bo morala dajati najnovejše podatke, informacije o članstvu, planinskih poteh, o tem, kako so koče oskrbovane, kdaj so odprte – skratka, Zveza bi morala biti nekakšno središče vseh informacij, ki jih želi kdo dobiti.

Upam, da bomo hrabro nadaljevali delo naših prednikov, in bomo z našimi akcijami približali človeku neokrnjeno naravo in jo tako tudi ohranili.

Nada Mlač

